

Rodina Thüebergerova

Na této fotografii je celá moje rodina. Muž s páskem na obrázku je můj otec, Marek Thüeberger. Žena v zástěře je maminka Anna Thüebergerová (rozená Rauchbergerová). Chlapci sedící na zemi jsou mí bratři Karel a Max Thüebergerovi. Žena sedící uprostřed je babička Rauchbergerová. Chlapec, který stojí vedle její židle, je můj bratranec Max Rauchberger a vedle něj stojím já. Fotografie byla pořízena v Radvanicích ve 30. letech.

Babička z maminy strany se narodila v polských Beskydách v 60. letech 19. století. Už si nepamatuju její jméno. Dědeček z maminy strany se jmenoval Jindřich Rauchberger. Narodil se kolem roku 1860, také v polských Beskydách. Dědeček se vyučil klempířem. Babička se starala o domácnost. Kdy se spolu seznámili, nevím. Společně se pak na začátku dvacátého století přestěhovali na Ostravsko, do Radvanic, kde si děda po první světové válce otevřel klempířskou dílnu a to u řezníka pana Břenka na dvoře. Tam také měli dvoupokojový byt. Bydleli tam se svým synem Samuelem. Tam žili až do roku 1931, kdy můj tatínek postavil dům, a tam potom žili s námi.

Můj tatínek se jmenoval Marek Thüeberger. Narodil se v Jawiszowicích v Polských Beskydách v roce 1888. Tatínkův otec se původně jmenoval Tüeberger. Když však tatínka po narození jawiszowický farář zapisoval do kroniky, protože ve městě nebyla židovská matrika, tak jméno spletl a napsal Thüeberger a toto jméno mu už zůstalo. Vyučil se obchodním příručím. Náboženské svátky světil všechny, straval se košer, ale v sobotu nedodržel šábés a pracoval, aby nepřišel o zákazníky. Tatínek se jako člen živnostenské strany také dostal počátkem třicátých let do politiky, když kandidoval do vedení obce Radvanice. Po Hitlerově nástupu k moci v roce 1933 však politiky nechal. Vzhledem ke své pracovní vytíženosti neměl tatínek nějaké záliby. Četl málo, a když už, tak noviny. Četl Ranní noviny, dělnický deník, který obsahoval především obchodní záležitosti. Odebíral také židovský časopis Jaldut, který nejdříve vycházel v němčině a poté i v češtině.

V roce 1923 se narodili moji dva bratři, dvojčata Karel a Max Thüebergerovi. Bohužel se naplnily maminy obavy z jejího příbuzenského vztahu s tatínkem, protože bratři se narodili hluchoněmí a duševně zaostalí. Rodiče se proto o ně museli stále starat. Bratři strávili hodně času v různých ústavech. Jeden z nich byl například v ústavu ve městě Lipník nad Bečvou.